

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 30. november 2022 blev i sag nr. 96026:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

TJM Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 2/11 2020 til nævnet samt i vedlagte bilag har klageren bl.a. anført:

"Jeg er faldet ned af trappe i vores hus i [land], og har efterfølgende fået konstateret 2 prolapser i nakken, som giver mig konstant hovedpine, føleforstyrrelser i fingre, sovende arme og ben når jeg ligger på siden. Jeg fik tilkendt 10% mèn, men fik fratrasket 5% pga. slid i nakken. Jeg kan ikke passe have og hus længere pga. af smerter når jeg bruger mine arme og ryg samt smerter når jeg går. Jeg har været behandlet af kiropraktor samt fysioterapeut.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg vil gerne opnå at blive at blive ordentligt behandlet af Tryg Tjenestemændene og få tilkendt den erstatning som jeg har krav på med de smerter og hindringer som ulykken har forvoldt mig"

Selskabet indhentede herefter en vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som forelå den 18/8 2022, og som blev fremsendt til klageren. Klageren har herefter i mail af 20/9 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg er ikke tilfreds med jeres afgørelse, da jeg ikke kan gå lange ture mere pga. smerter i hofte. Desuden har jeg daglige smerter i hoved og nakke, og er blevet undersøgt på [sygehus] med henblik på operation, men kirurgen vurderede at det var for farligt at foretage operation, og han synes jeg skulle vente, hvis jeg kan leve med smerterne, hvilket betyder at jeg tager morfin ind imellem. Alt dette er kommet efter mit fald, så jeg kan ikke se andet end det er faldet som har foranlediget mine problemer nu."

Selskabet har i brev af 4/10 2022 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagen vedrører opgørelsen af klagerens varige mén som følge af et ulykkestilfælde sket den 28. august 2018, hvor klageren på en ferie faldt ned ad en trappe og slog sin ryg.

Selskabet har i overensstemmelse med vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) opgjort det varige mén som følge af ulykken til 5 % og har udbetalt 63.561,85 kr. til klageren.

Klageren var på skadetidspunktet omfattet af en ulykkesforsikring med forsikringsbetingelser 15T6. Forsikringsbetingelserne fremlægges som **bilag 1**.

Sagsfremstilling

Selskabet modtog telefonisk anmeldelse af skaden den 17. september 2018. Den 17. november 2018 anerkendte selskabet skaden som omfattet af forsikringen. Selskabets anerkendelse fremlægges som **bilag 2**.

Herefter var der en periode, hvor selskabet dækkede klageren omkostninger til diverse behandlinger.

Da klageren blev vurderet til at være stationær, indhentede selskabet journal fra både klagerens læge og kiropraktor.

På baggrund af disse vurderede selskabet lægekonsulent, at det var nødvendigt at få udarbejdet en speciallægeerklæring.

Speciallægeerklæringen forelå den 9. januar 2020 og fremlægges som **bilag 3**.

Lægekonsulenten havde nogle spørgsmål til speciallægen, som det desværre ikke lykkedes at få svar på. Derfor indhentede selskabet i stedet klageren fulde lægejournal fra 1997 – hvor klageren første gang kom til skade med ryggen – og frem til 2020, samt journal fra kiropraktor.

Klagerens lægejournal fremlægges som **bilag 4** og journal fra kiropraktor fremlægges som **bilag 5**.

Den 18. marts 2020 modtog selskabet et foto af en afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen dateret i 1999 vedrørende klagerens arbejdsskade fra 1997. Af afgørelsen fremgik det, at klageren fik tilkendt 10 % varigt mén som følge af arbejdsulykken. Afgørelsen fremlægges som **bilag 6**.

Selskabet opgjorde klagerens varige mén til 5 % den 13. juli 2020. Selskabets afgørelse fremlægges som **bilag 7**.

Klageren sendte den 14. juli 2020 en indsigelse over afgørelsen. Klagerens indsigelse fremlægges som **bilag 8**.

På baggrund af klagen fandt selskabet det hensigtsmæssigt at få udarbejdet en ny speciallægeerklæring. Denne forelå den 10. oktober 2020. Den nye speciallægeerklæring fremlægges som **bilag 9**.

Selskabet fastholdt den 15. oktober 2020 på baggrund af speciallægeerklæringen, at klagerens mén udgjorde 5 %. Selskabets fastholdelse fremlægges som **bilag 10**.

Klageren klagede over afgørelsen til selskabets klageansvarlige den 17. oktober. Den klageansvarlige foreslog den 31. oktober 2020, at sagen blev sendt til vurdering i AES på selskabets regning. Klagen fra klageren fremlægges som **bilag 11** og selskabets tilbud om AES fremlægges som **bilag 12**.

Sagen blev herefter uden videre indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Forsikringsbetingelser

Af forsikringsbetingelsernes punkt 3, fremgår det, at forsikringen dækker følger efter ulykkestilfælde, og at der ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Det fremgår videre af punkt 3, at det er en forudsætning for dækningen, at der er årsagssammenhæng mellem skaden og generne.

Af betingelsernes punkt 8.1.5.2, fremgår det desuden, at forsikringen ikke dækker forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.

Selskabets vurdering

Selskabet har i forbindelse med klagen til Ankenævnet sendt sagen til vurdering i AES, der den 18. august 2022 vurderede klagerens varige mén efter ulykken til 5 %, hvilket var i overensstemmelse med selskabets afgørelse af sagen. Den vejledende udtalelse fra AES genfremlægges som **bilag 13**.

Ved vurderingen lagde AES vægt på, at klageren havde væsentlige forudbestående forhold vedrørende sin ryg, som skulle fratrækkes i ménopgørelsen. AES vurderede således, at klagerens aktuelle gener passer til et punkt i méntabellen, som svarer til 15 % varigt mén, men foretog et fradrag på grund af forudbestående.

Derudover har AES vurderet, at der ikke er årsagssammenhæng mellem nakkegenerne og ulykkestilfældet grundet manglende strakssymptomer.

Selskabet bemærker, at det i henhold til almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav, herunder at méngraden er større end det, selskabet og AES har vurderet.

På baggrund af sagens oplysninger er det selskabet vurdering, at klageren ikke har bevist, at han har krav på yderligere godtgørelse for varigt mén som følge af ulykken den 28. august 2018. Selskabet fastholder derfor sin afgørelse af sagen.

Ved vurderingen har selskabet lagt vægt på, at klageren forud for ulykken led af massive problemer med sin ryg/nakke som følge af en arbejdsulykke i 1997, hvor han fik udbetalt 10 % varigt mén.

Ankenævnet for Forsikring

4.

96026

Derudover har selskabet lagt vægt på, at klageren har fået konstateret omfattende degenerative forandringer i ryggen, herunder diskusprolaps, hvilket ingen sammenhæng har med det anmeldte ulykkestilfælde. Selskabet har også lagt vægt på udtalelsen fra AES, som er i overensstemmelse med selskabets vurdering af sagen."

Klageren har i mail af 25/10 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg er stadig ikke enig i jeres afgørelse og vil sende en klage til TJM kvalitetsafdelingen. AES skriver at der gik 10 måneder før der var oplysninger om problemer med nakke og hoved, det er ikke sandt for jeg begyndte behandling hos kiropraktor umiddelbar efter ulykken, som TJM forsikring betalte, og det var med henblik på smerterne i nakke og hoved, samt bækken som var forskubbet og ryggen som var skæv. Derfor er jeg 100% sikker på at prolapsen er kommet efter ulykken."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor. Af afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen af 1/10 1999 fremgår bl.a.:

"Vi vurderer nu, at Deres men som følge af skaden er 10 procent, det vil sige 5 procent mere i varigt men.

...

Afgørelsen er truffet på grundlag af de lægelige oplysninger, der er indhentet. Vi har lagt vægt på speciallægeerklæring af 21.12.1998 ved overlæge [...] og brev af 11.3.1999 fra overlæge [...], at De har følger efter arbejdsskaden i form af smerter i den thorakale del af ryggen med udstråling til armene og venstre ben, let nedsat bevægelighed af ryggen samt næsten konstant hovedpine. Mengraden er fastsat svarende til vores praksis i tilsvarende sager."

Af journalnotat fra kiropraktor af 20/9 2018 fremgår bl.a.:

"faldet ned ad trappe på ferie i [land]. fik taget rgt. dernede der viser hævelse omkring l4/l5 på ve side. Har desuden slået sit ve. Si led og har været øm i nakken samt hovedpine. Nedsat rot. mod hø men ellers ingen bevægeindskrænkning. Lænd er ikke testet endnu da han har meget ondt så venter. palpationsøm omkring l4 og l5 samt ve. Si led og ned i ve. balle. Ingen positive SI test."

Af epikrise fra sygehus af 7/7 2019 fremgår bl.a.:

"MR columna cervicalis

Der ses ingen tegn på cervikal myelopati

På C3 / C4-niveauer ses discusdegeneration men ingen stenose eller prolaps. Der ses let foraminal stenose på venstre side betinget af unkovertbral artrose der endvidere facetledsartrose

På C4/C5-niveauet ses discusdegeneration med let protrusion og der ses let foraminal stenose på begge sider betinget af unkovertbral artrose og der er ligeledes facetledsartrose

På C5/C6 ses en ses en bred protusion som giver anledning til let snævre pladsforhold i højre og venstre reces og foramina

På C6 / C7-niveauer ses en stor median prolaps som når ud til durasæk og komprimerer denne. Der er central stenose, recesstenose og foraminal stenose bilateralt. Der endvidere facetleds artrose.

RD udtalte degenerative forandringer lavt cervikalt
Median prolaps C6/C7 med central stenose, recesstenose og foraminal stenose
Protrusio disci C5/C6 med snævre pladsforhold i højre og venstre reces og foramina
Foraminal stenose C4/C5 levi gradu
Se tekst."

Af journalnotat fra egen læge af 28/8 2019 fremgår bl.a.:

"Er bedt af forsikringen om at oplyse hvordan diskusprolapsen i nakken er opstået. Det kan jeg ikke svare på."

Af speciallægeerklæring fra speciallæge i neurologi af 9/1 2020 fremgår bl.a.:

"Følgende gener vurderes at være forårsaget af uheldet: Hovedpine, nakkesmerter, stivhed i nakken, sovende fornemmelse på håndryggen på højre hånd, kan vågne om natten pga. sovende fornemmelse på højre hånd, smerter i lænderyggen, sovende, prikkende fornemmelse på fodballen på højre side, stivhed i lænderyggen, har svært ved at sidde ned i længere tid, det forværrer smerterne i lænderyggen, har svært ved at stå i længere tid, det forværrer smerterne i lænderyggen, bilkørsel i længere tid forværrer den sovende fornemmelse på højre fod, kan vågne om natten pga. lænderygsmerter. Objektivt findes let nedsat bevægelighed i columna cervicalis, let nedsat bevægelighed i columna lumbalis, let ømhed af den paravertebrale muskulatur i columna cervicalis, nedsat sensibilitet på højre håndryg og nedsat sensibilitet på fodballen på højre side.

Forudbestående gener: 1997, fald fra stillads, fra cirka 4 meters højde. Skadelidte slog lænderyggen, og nakken. Efterfølgende smerter i columna thoracalis og column lumbalis og i en periode udstråling til venstre balle. Med tiden bedres tilstanden, så går det nogenlunde og er til at leve med. Før hændelsen er der intermitterende lænderygsmerter og smerter midttorakalt i ryggen, der har således været forudbestående intermitterende lænderygsmerter, man efter hændelsen er disse klart forværret."

Af speciallægeerklæring fra speciallæge i neuromedicin af 10/10 2020 fremgår bl.a.:

"Denne [...-årige] mand har fortsat bevæge- og arbejdshæmmende mén efter seneste tilskadekomst. Har en kombination af slidgigtforandringer i halsrygsøjlen og en omgivende svært anspændt nakkemusculatur. Denne anspændte nakkemusculatur ved kraniefæsterne og ud mod begge skuldre kan forklare såvel klientens spændingshovedpine som paræstesiernes ud i begge arme/hænder. Det kan på det foreliggende ikke afgøres om den sete centrale diskusprolaps C6/C7 er led i slidgigtforandringerne eller traumatisk betinget - af ældre (1997) eller nyere (2018) dato. De lumbale smerter synes alene at kunne tilskrives lokale muskelspændinger.

DIAGNOSER

1. Distorsio columna cervicalis et lumbalis, august 2018 (= forvridning af hals- og lænderygsøjlen, august 2018),

2. Seq. distorsionis col. cervikalis et lumbalis (= følger efter forvridning af hals- og lænderygsøjlen),
3. Lumbago-ischias chronica bilateralis (= kronisk tendens til lænderygsmarter og udbredning ned i begge ben),
4. Osteochondrosis columna cervikalis (= slidgigtforandringer i halsrygsøjlen),
5. Prolapsus centralis disci intervertebralis C6/C7 (= cervikal, central discusprolaps mellem C6/C7)."

Af vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 18/8 2022 fremgår bl.a.:

"Vi vurderer, at den anmeldte ulykke har medført et varigt men på 5 %.

...

[Klageren] faldt 13 til 14 trin ned ad en stentrappe i hans hus i [land], hvor han slog ryggen, nakken og bagdel og landede på køkkengulvet.

Primær lægekontakt

[Klageren] kontaktede telefonisk praktiserende læge i Danmark den 29. august 2018 fra sit hus i [land], hvor han klagede over gener i form af smerter i ryggen. [Klageren] kunne gå, stå og bevæge alle lemmer ved telefonsamtalen.

Yderligere lægekontakt

Den 29. august 2018 fik [klageren] foretaget røntgenundersøgelse af ryggen i [land], som ikke viste brud, men diskusprolaps udposninger ved ryghvirvlerne.

Ved konsultation hos praktiserende læge den 14. januar 2019 klagede [klageren] over smerter i lænden, som blev forværret dagen før konsultationen den 13. januar 2018.

Den 15. januar 2019 fik [klageren] foretaget røntgenundersøgelse af bækken og hoften på [sygehus], som viste normale forhold, dog med udtalte degenerative forandringer mellem hofteben og korsben, svarende til niveau S1-led.

Den 7. juli 2019 fik [klageren] foretaget MR-scanning af nakken og ryggen, som viste slidgigt i rygsøjlen, svarende til niveau C3/C4, C4/C5 med forsnævring af rygkanalen. På niveau C5/C6 kunne der ses en bred forsnævring af rygkanalen på højre og venstre side. På niveau C6/C7 kunne der ses stor diskusprolaps med slidgigt.

Øvrige forhold

Det fremgår af de helbredsmæssige oplysninger, at [klageren] er kendt med forudbestående gener i form af smerter i ryggen og lænden efter et fald på 4 meter ned fra stillads i 1997.

[Klageren] er kendt med forudbestående slidgigtsforandringer i ryggen.

Sådan har vi vurderet det varige men

Det varige men bliver fastsat ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som [klageren] har til daglig på grund af ulykken. Til det bruger vi vores vejledende mentabel, og i oversigten herunder fremgår det, hvilket indhold i mentabellen vores vurdering er baseret på:

Krops-/sygdomsområde	Vedrørende	Punkt i méntabel
Hvirvelsøjle og bækken	Hvirvelsøjlen – Lænderyggen	B.1.3.3.
Hvirvelsøjle og bækken	Hvirvelsøjlen – Lænderyggen	B.1.3.5.

Efter tabellens punkt B.1.3.3. vurderes følger af forvridninger, diskusprolaps, brud og belastnings-skader med lette, daglige rygsmerter med udstrålende bensmerter, uden eller med let bevæge-indskrænkning, til 10 %.

Efter tabellens punkt B.1.3.5. vurderes følger af forvridninger, diskusprolaps, brud og belastnings-skader med middelsvære, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende bensmerter, med mid-delsvær bevægeindskrænkning, til 15 %.

Vedrørende lænderyggen

Vi har lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over gener i form af middelsvære, daglige ryg-smerter.

Ved den objektive undersøgelse blev der fundet bevægeindskrænkning med udstråling til begge ben

Vi vurderer, at generne bedst kan sammenlignes med mentabellens punkt B.1.3.3 og B.1.3.5, hvorefter vi skønsmæssigt har fastsat det varige men til 15 %.

Vedrørende nakken og hovedet

Vi har lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over smerter i nakken og hovedet.

Vi finder det imidlertid ikke sandsynliggjort, at de ovenfor anførte gener skyldes den anmeldte ulykke, da der ikke foreligger oplysninger om strakssymptomer.

Ved strakssymptomer forstås symptomer, der er opstået i forbindelse med ulykke eller umiddel-bart derefter.

Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at de første klager over smerter i nakken og hovedet først fremgår af praktiserende læges journalnotat cirka 10 måneder efter den anmeldte ulykke.

Vi vurderer på den baggrund, at [klageren] aktuelle smerter i nakken og hovedet med overvejen-de sandsynlighed skyldes andre forhold end den anmeldte ulykke.

Vi vurderer derfor, at der ikke er årsagssammenhæng mellem [klageren] aktuelle gener og den anmeldte ulykke.

Isoleret vurdering af den anmeldte ulykke

Når der er tale om en ulykke, der er omfattet af en ulykkesforsikring, foretager vi en isoleret vur-dering af, om den anmeldte ulykke i sig selv har medført et varigt men.

Det betyder, at hvis ulykken har medført en forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold, så vil de forudbestående gener ikke blive medtaget i vurderingen af det varige mén.

Det er vores lægefaglige vurdering, at de forudbestående gener i form af diskusprolaps i lænderyggen har bidraget til [klageren] aktuelle gener.

Vi har derfor foretaget en isoleret vurdering af de skadesrelaterede gener, som kan henføres til den anmeldte skade den 28. august 2018. Vi har herefter vurderet, at generne svarer til et varigt mén på skønsmæssigt på 5 %.

Samlet vurdering

Vi vurderer derfor, at de gener som [klageren] pådrog sig i forbindelse med ulykken den 28. august 2018 skønsmæssigt har medført et samlet varigt mén på 5 %.

Lægekonsulent

En af vores lægekonsulenter med speciale i neurokirurgi har deltaget i behandlingen af sagen."

Sekretariatet har modtaget selskabets indlæg af 26/8 2022, som er forelagt for nævnet. Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"3. Hvad dækker forsikringen

Forsikringen dækker følger af

- ulykkestilfælde.

...

Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Årsagssammenhæng

For at opnå dækning, skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

...

8.1.5 Forsikringen dækker ikke

Forsikringen dækker ikke, når skaden skyldes:

...

8.1.5.2

Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom."

Nævnet udtaler:

Klageren – som er født i 1950'erne – faldt den 28/8 2018 på en trappe og kom til skade. Selskabet fastsatte det varige mén til 5%. Efter indbringelse af sagen for nævnet indhente selskabet

en vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 18/8 2022, som fastsatte det varige mén til 5%.

Klageren er utilfreds med méngradsvurderingen. Klageren har anført, at han efter ulykken har fået konstateret to prolaps i nakken, og at det ikke er korrekt, at der gik 10 måneder, før der var oplysninger om problemer med nakke og hoved. Han har daglige smerter i hoved og nakke, som er kommet efter faldet.

Selskabet har anført, at klageren forud for ulykken led af massive problemer med ryg og nakke som følge af en tidligere arbejdsulykke, hvor han fik udbetalt 10% varigt mén, og at han har fået konstateret omfattende degenerative forandringer i ryggen, herunder diskusprolaps, hvilket ingen sammenhæng har med det anmeldte ulykkestilfælde.

Af journalnotat fra kiropraktor af 20/9 2018 fremgår det, at klageren "Har desuden slået sit ve. SI led og har været øm i nakken samt hovedpine. Nedsat rot. mod hør men ellers ingen bevægelsesindskrænkning."

Af epikrise fra sygehus af 7/7 2019 fremgår: "MR columna cervicalis Der ses ingen tegn på cervikal myelopati. På C3 / C4-niveauer ses discusdegeneration men ingen stenose eller prolaps. Der ses let foraminal stenose på venstre side betinget af unkoverttebral artrose der endvidere facetledsartrose. På C4/C5-niveauet ses discusdegeneration med let protrusion og der ses let foraminal stenose på begge sider betinget af unkoverttebral artrose og der er ligeledes facetledsartrose. På C5/C6 ses en bred protrusion som giver anledning til let snævre pladsforhold i højre og venstre reces og foramina. På C6 / C7-niveauer ses en stor median prolaps som når ud til durasæk og komprimerer denne. Der er central stenose, recesstenose og foraminal stenose bilateralt. der endvidere facetleds artrose. RD udtalte degenerative forandringer lavt cervikalt Median prolaps C6/C7 med central stenose, recesstenose og foraminal stenose. Protrusio disci C5/C6 med snævre pladsforhold i højre og venstre reces og foramina Foraminal stenose C4/C5 levi gradu Se tekst."

Af speciallægeerklæring fra speciallæge i neuromedicin af 10/10 2020 fremgår det, at "Det kan på det foreliggende ikke afgøres om den sete centrale diskusprolaps C6/C7 er led i slidgigtforandringerne eller traumatisk betinget - af ældre (1997) eller nyere (2018) dato."

Af vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 18/8 2022 fremgår det, at "Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at de første klager over smerter i nakken og hovedet først fremgår af praktiserende læges journalnotat cirka 10 måneder efter den anmeldte ulykke. Vi vurderer på den baggrund, at [klageren] aktuelle smerter i nakken og hovedet med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end den anmeldte ulykke. Vi vurderer derfor, at der ikke er årsagssammenhæng mellem [klageren] aktuelle gener og den anmeldte ulykke. ... Det er vores lægefaglige vurdering, at de forudbestående gener i form af diskusprolaps i lænderyggen har bidraget til [klageren] aktuelle gener. Vi har derfor foretaget en isoleret vurdering af de skadesrelaterede gener, som kan henføres til den anmeldte skade den 28. august 2018. Vi har herefter vurderet, at generne svarer til et varigt men på skønsmæssigt på 5 %."

Af forsikringsbetingelsernes punkt 3 fremgår det, at forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde, og at der for at opnå dækning skal være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Af forsikringsbetingelsernes punkt 8 fremgår det, at forsikringen ikke dækker forværing af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.

Nævnet bemærker, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sin vejledende udtalelse har lagt til grund, at de første klager over smerter i nakken og hovedet først fremgik af journalnotat fra klagerens praktiserende læge ca. 10 måneder efter den anmeldte ulykke. Det fremgår imidlertid af journalnotat fra kiropraktor af 20/9 2018, at klageren har været øm i nakken samt har haft hovedpine med nedsat rotation til højre. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse er således truffet på et forkert faktisk grundlag.

Ankenævnet for Forsikring

11.

96026

Nævnet bemærker videre, at en speciallæge i neuromedicin den 10/10 2020 har udtalt, at det på det foreliggende ikke kan afgøres, om den sete centrale diskusprolaps C6/C7 er led i slidgigtsforandringerne eller traumatisk betinget – af ældre (1997) eller af nyere (2018) dato.

På den baggrund finder nævnet, at selskabet skal anmode Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om at foretage en ny vurdering på et korrekt faktisk grundlag.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, TJM Forsikring, skal anmode Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en ny udtalelse om méngraden efter det anmeldte ulykkestilfælde. En eventuel erstatning forrentes efter forsikringsaftalelovens § 24.

Klagegebyret tilbagebetales.

Jens Kruse Mikkelsen

formand